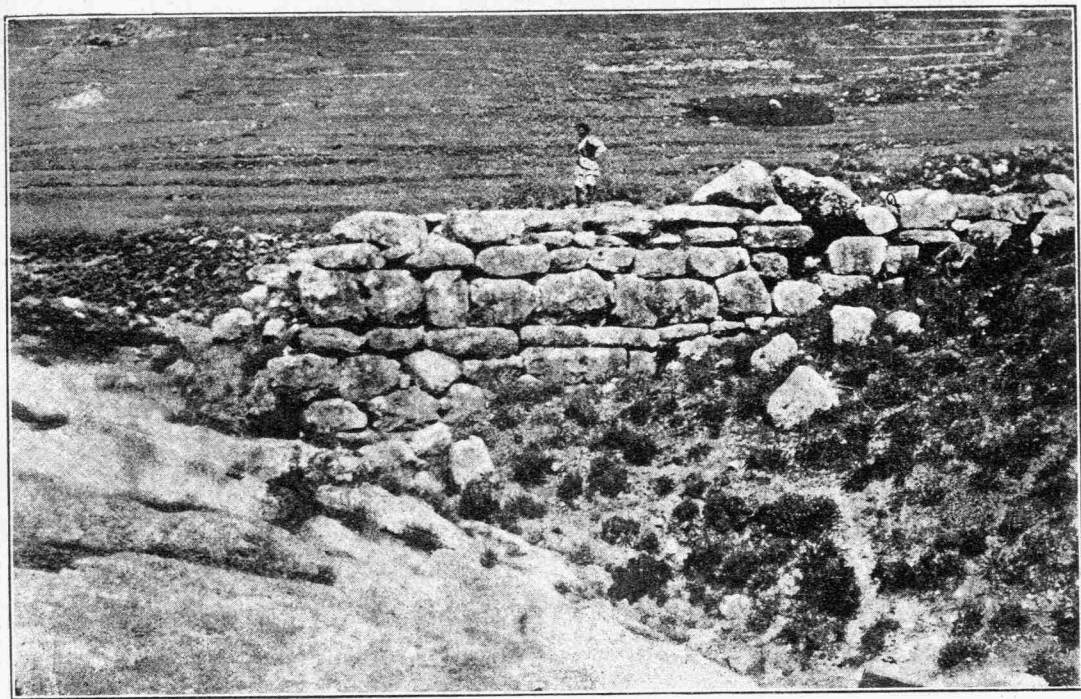

ΑΡΧΑΙΑ ΓΕΦΥΡΑ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΜΥΚΗΝΑΣ

ΜΕΡΣΕΔΗ

"Ακουε λοιπόν. (Σιωπή ἢ Μερσέδη προσηλώνει τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς Θεοδώρας.)

ΘΕΟΔΩΡΑ

Ἐμπρός! Τί λέγουν; Θεέ μου!

ΜΕΡΣΕΔΗ

Ἡξεύρεις, ὅταν κάμνη κρότον τὸ ποτάμι, θὰ πῇ ὅτι τρέχει νερόν, πολὺ ἢ ὀλίγον.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Δὲν ἡξεύρω ἂν κάμνη κρότον ἢ ὄχι, δὲν ἡξεύρω πολὺ ἢ ὀλίγον νερόν, ἡξεύρω μόνον ὅτι κοντεύω νὰ τρελλαθῶ!

ΜΕΡΣΕΔΗ

(Καθ' ἑαυτὴν) Ἡ καυμένη! Πῶς τὴν λυποῦμαι! (ὠψόνουσα τὴν φωνήν.) Ἀλλά, τέλος πάντων, δὲν ἐκατάλαβες;

ΘΕΟΔΩΡΑ

Ἐγώ; ὄχι.

ΜΕΡΣΕΔΗ

(Καθ' ἑαυτὴν) Τὸ παρακάμνει ὁμως. (Ὦψόνουσα τὴν φωνήν καὶ μετὰ δριμύτητος.) Γίνεται τὸ παιγνίον τοῦ κόσμου.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Ποῖος;

ΜΕΡΣΕΔΗ

Πῶς ποῖος; Ὁ ἄνδρας σου!

ΘΕΟΔΩΡΑ, ἐγειρομένη ὀρμητικῶς.

Ὁ Ἰουλιανός! Ψεῦδος! Κακοήθης ὅποιος τὸ εἶπε τοῦτο. Ἄ! Ἄν τὸν εἶχε ὁ Ἰουλιανός ἕως ἐκεῖ ὅπου φθάνει τὸ χέρι του...

ΜΕΡΣΕΔΗ (ἡσυχάζουσα τὴν ΘΕΟΔΩΡΑΝ καὶ βιάζουσα αὐτὴν νὰ καθίσῃ πλησίον τῆς ἐπὶ τοῦ σοφῆ).

"Ἐπρεπε νὰ ἔχῃ χέρια διὰ πολλούς, διότι ἂν ἀληθεύῃ ὅ,τι λέγεται, ὅλοι φρονοῦν τὰ ἴδια.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους, περὶ τίνος πρόκειται; Τί εἶναι αὐτὸ τὸ φοβερὸν μυστήριον; Τί εἶναι αὐτὸ τὸ ὅποιον ἐπαναλαμβάνει ὁ κόσμος;

ΜΕΡΣΕΔΗ

"Ακουσε. Θεοδώρα. Εἶσαι πολὺ παιδί. Εἰς τὴν ἡλικίαν σου κάμνει κανεῖς, χωρὶς κακίαν, ἐλαφρότητας... Καὶ ἔπειτα κλαίει τόσον!... Δὲν μὲ καταλαμβάνεις; Εἰπέ.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Ὅχι. Πῶς νὰ καταλάβω ἐγώ, ἀφοῦ ἡ ἱστορία αὐτὴ δὲν εἶναι ἰδική μου.

ΜΕΡΣΕΔΗ

Εἶναι ἡ ἱστορία ἐνὸς ἀσυνειδήτου νέου καὶ μιᾶς γυναικός...

ΘΕΟΔΩΡΑ μετ' ἀγωνίας

Καὶ τὸ ὄνομά τῆς;

ΜΕΡΣΕΔΗ

Τὸ ὄνομά τῆς...

ΘΕΟΔΩΡΑ

Τί μὲ μέλει τὸ ὄνομά τῆς!...

(Ἡ ΘΕΟΔΩΡΑ χωρὶς νὰ ἐγερθῇ ἀπομακρύνεται τῆς ΜΕΡΣΕΔΗΣ. Ἡ ΜΕΡΣΕΔΗ καθόσον ὁμιλεῖ πλησιάζει πρὸς αὐτήν, ἐπιμένουσα εἰς τὸ προστατευτικὸν ὕψος τῆς, ἀλλ' ἡ ΘΕΟΔΩΡΑ ἐξακολουθεῖ ἀπομακρυνομένη μετὰ προδῆλου ἀποστροφῆς.)

ΜΕΡΣΕΔΗ

Οἱ ἄνδρες εἶναι ποταποὶ καὶ προδόται, καὶ διὰ μιᾶς ὥρας ἡδονὴν ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὴν γυναικα ζωὴν ὀλόκληρον λύπης: τὴν ἀτιμίαν τοῦ συζύγου, τὴν καταστροφὴν τῆς οἰκογενείας, τὸ μέτωπον σκυμμένον μὲ τὴν σφραγίδα τῆς καταισχύνῃς, τὴν περιφρόνησιν τοῦ κόσμου ὡς τιμωρίαν τῆς κοινωνίας,... καὶ τὸν Θεόν, ὁ ὅποιος παιδεύει ἀκόμη σκληρότερα μὲ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως!